

Bernolák Kálmán: *Az Országos Köznevelési Tanács új szervezeti szabályzatát* ismerteti, míg dr. Kovács Géza: Az 1935. évi VI. t. c.-el megszervezett külső tanügyi közigazgatás (nyolc tankerület) összehasonlító adatait közli.

Vajtay István: *Hogyan védekezzünk nyelvünk romlása ellen* című értekezésében meggyőző erővel bizonyítja be azt a kétségtelenül helyes pedagógiai elvet, hogy az irodalom tanításának ügye s egyben a nyelv helyességének kérdése is az irodalmi olvasmányok útján és a költői műveken át kaphat csak gyümölcsöző megtermékenyülést.

A következő cikkben dr. Fallenbüchl Ferenc: *Az osztrák leányiskolák modern idegennyelvi oktatásának új tervezetét* ismerteti.

A folyóirat további részében a Forgácsok, Egyesületi Élet, Hírek és Könyvszemle rovatokat találjuk.

A folyóirat márciusi számában Imre Sándor dr. tollából: *A nyelvi kisebbségek iskolái* című tanulmányt olvashatjuk, melyben az illusztris szerző a magyar kormánynak 11.000/1935. M. E. sz. rendeletével a nyelvi kisebbségekhez tartozó tankötelesek oktatásának egységes rendszerét megállapító rendelkezéséhez fűz igen mély kritikai megállapítást. A kérdést három szempontból vizsgálja s végül megállapítja, hogy itt az utolsó órája annak, hogy tanító- és tanárképzésünket a tudatos nemzeti önismeret megteremtése érdekében újjászervezzük.

Dr. Sándor István: *Falunk a középiskolában* című értekezése igen értékes megfigyeléseket és útmutatásokat nyújt a középiskolák tanárainak természetesen falukutatói ténykedéseinek kialakítását illetőleg.

Csanády Sándor: *A nevelés másik pillére* című tanulmányában megállapítja, hogy az iskola minden nemes törekvése csorbát szenved, ha az otthon tiszta levegője, evangéliumi hite, a szülők krisztusi szeretete és józan világszemlélete, felelőssége nem nyújt tiszta alapot az iskola nevelő munkájának. Éppen azért alaposan vizsgálat alá kell venni a szülői háznak és az iskolának egymáshoz való viszonyát s az idevágó problémákat mindkét oldalról meg kell világítani.

Várdai Béla: *A helyesírás ügye a középiskolában* című cikkében sok helyes metodikai elvet közöl a tanulók helyesírási készségének kifejlesztésére.

Sipos Lajos: *A tanárok óraszámja Franciaországban*, dr. Márffy Oszkár: *A középiskolai tanárképző-intézetek szervezete Olaszországban* címen közölnek kisebb cikkeket.

Az irodalom rovatból kiemeljük Dr. Somogyi József: *Tehetség és Eugénika* című 400 oldalas jeles művéről írt ismertetést Bihari Ferenc tollából.

Magyar Középiskola f. évi februári számában az első cikk a *Katholikus Középiskolai Tanáregyesület XXVIII. évi közgyűléséről* nyújt részletes beszámolót. A beszámolóból kiemeljük Dr. Kisparti Jánosnak: *A középiskolai tanárképzésről* tartott nagyszabású elnöki megnyitóját. Az 1934. évi XI. t. c.-el megalkotott új magyar középiskola, a magyar gimnázium, bizonyos tekintetben a középiskolai tanárképzéstől is új feladatok megoldását várja. E feladatok megoldásánál azonban gyökeres változtatásokra nincsen szükség. Továbbra is szükséges, hogy a leendő középiskolai tanár az egyetemen szerezzon alapos tudományos szakképzettséget. A tudományos felkészültség alap-

ja minden értékes tanári munkálkodásnak, az egyetem azonban ezen a téren ne törekedjék túlzott specializálásra. E helyett inkább arra fordítson gondot, hogy a jelölt szemináriumokban tárgyának középiskolai anyagával is megismerkedjék. Fontos, hogy a jelöltek a filozófiából és pedagógiából széleskörű ismereteket szerezzenek, de e mellett az is szükséges, hogy a leendő tanárok az egyetemen pedagógiai készültséget is nyerjenek. Itt számba kell venni, hogy ennek a készültségnek alapja ma már csak a modern gyermektanulmány lehet. A gyakorlati év a jelölt részére nyújtson több konkrétumot és az iskola eleven életébe való mélyebb bekapcsolódást. Végül a tanárokká való nevelésnek legfontosabb feladata a vallás-erkölcsös világnézetnek és a nemzeti tudatosság érzésének kialakítása. Kíváncsinos volna, hogy a fenti elvek harmónikus együttesben dolgozzanak össze az új magyar gimnázium tanárainak hivatászszerű kialakításánál.

A lap további részéből kiemeljük *Simon Károlynak: A magyar katolikus középiskolák autonómiaja* című ismertetését, valamint a folyóirat értékes Pedagógiai-szemle rovatát.

A folyóirat márciusi számában *Várkonyi Hildebrand dr.: Az alázatosság új pedagógiája* című cikksorozatát kezdi meg a holland Buytendijk könyve alapján.

Czakó János: A francia rendhagyó igék tanításához nyújt értékes módszertani utasításokat.

A folyóirat Pedagógiai-szemle rovata többek között: *A lengyel közoktatásiügyi reformot* ismerteti, az Irodalom rovatban pedig *Csóka Lajos* tollából *Weszeley Ödön: A korszerű nevelés alapelvei* c. műnek részletes ismertetését olvashatjuk.

Magyar Tanítóképző f. évi februári számában *dr. Padányi-Frank Antal: A tanítói hivatás órája* címen a tanítóképzők tantervébe a középfokú iskolák osztályfőnöki órájának analógiájára egy ilyen óra bevezetését kívánja, melyben a tanítói lelkület kialakításának munkája lenne a főcél.

Dr. Prochaska Ferenc: A hazai földrajz tanítása című átfogó módszertani tanulmányainak második részét adja közre.

Jenitaniné dr. Lajos Mária: Tanulmányi ösztöndíjak című ismertetésében a hazai és külföldi tanulmányai ösztöndíjakra vonatkozó fontosabb tudnivalókat közli s egyben elpanaszolja, hogy a tanítóképző intézetek tanárai ilyen ösztöndíjak kiadásánál többnyire mellőztetnek.

Medgyesy Zsófia: Tabódy Idának a magyar nőnevelés e kiváló egyéniségének szentel szép sorokat abból az alkalomból, hogy őt a tanítóképző-intézeti tanárság, nyugalomba vonulásával a cinkotai tanítónőképző-intézetben rendezett impozáns estély keretében melegen ünnepelte.

A folyóirat márciusi számában *dr. Bató László: Az óvónőképzés reformja* címen írt nagyobb tanulmányt az óvónőképzés intézménye fennállásának százados fordulóján. A kérdéshez a gyakorlati pedagógus szól hozzá, ki tizenöt évet töltött el az óvónőképzés szolgálatában.

Dr. Tóth Antal: A társas lényé fejlődés az ifjúkor kezdetéig címen közöl igen értékes gyermeklélektani tanulmányt.